

Māra Madliena

Madlienas pagasta informatīvais izdevums

Nr. 318

2019. gada marts

Bezmaksas

Nekas šajā pasaulē nav viennozīmīgs. Tik daudz un dažādu šķautņu, versiju – „ir tā”, „ir šitā”, „nē, vēl kaut kā”. Bet tik ļoti gribas to sakārtotību – ja balts, tad balts, ja melns, tad melns. Izrādās, ka pa vidu ir vēl pelēks, daļa no baltā, daļa no melnā. Ir labs un slikts, bet arī ne līdz galam. Nav tāda absolūti sliktā, un nav arī absolūti labā. Ir pierasts kategorizēt, salikt pa plauktiņiem, jo tā ir vieglāk dzīvot, bet vai vieglāk vienmēr nozīmē patiesāk?

Tas cilvēks, kas pirms laika ko sliktu darījis, šķiet, vienmēr ieņems ienaidnieka lomu. Tas, kas labu darījis, vienmēr ieņems drauga lomu. Tāda ir pārlicība. Taču pamainās apstākļi, un pēkšņi draugs paliek ienaidnieks, un ienaidnieks par draugu kļūst. No viena plauktiņa citā. Un cik daudz dzīves laikā tādu plauktiņu izveidojas?

Pa dienu, kad ir gaisma, redzam dažādas formas un krāsas – cilvēkus, mājas, kokus. Kad tā pazūd, viss it kā izdziest, jo neko vairs nevar redzēt. Paliek tumsa, un, šķiet, nekā vairs nav. Taču ļoti liels pieradums ticēt tikai tam, ko redzam. Bet ir lietas, kuras nevar redzēt, vien apjaust, ka tās mums ir. Savus iekšējos orgānus cilvēks pa tiešo neredz, tomēr neviens nedomā, ka viņam nav sirds, kauli, smadzenes. Te arī parādās pretruna pieņēmumam – ticu tikai tam, ko redzu. Tiklīdz pazūd gaisma, arī formas un krāsas izzūd un paliek liela un melna tumsa. Bez gaismas formām un krāsām nav nekādas nozīmes.

Mēs zinām, ka zeme ir apaļa, lai arī to neesam redzējuši. No zemes skatoties, nekāds apaļums nav novērojams, tikai, atraujoties no tās, var redzēt. Ti-

ka atraujoties...

Arī dzīvē, atraujoties no pierastajiem skatupunktiem, daudz ko var saskatīt citā gaismā. Viennozīmīgums nozog iespēju redzēt pasaules daudzveidību un dziļumu. Un tad pamazām izgaist stingri novilktais robežas. Arī tie izteiktie „mans draugs”, „mans ienaidnieks”... tad paliek „cilvēks – tāds pats kā es”. Ar savām vajībām, ar savu pasaules redzējumu, ar savu mikrokosmosu. Un, pat ja viņš ir nodarījis pāri, tad vieglāk tikt prom no aizvainojuma.

Kurš ir teicis, ka saule no savas puses ir saule un mēness no savas puses ir mēness? Mēs esam kolektīvi vienojušies tā saukt. Bet, šķiet, viņi no savas puses ir tādi.

Nekas šajā pasaulē nav viennozīmīgs. Tāpēc arī tā ir tik interesanta!

 Mareks Liepa

Sniega diena 2019 „Taurenītī”

Kā katru gadu, arī šogad notika Pasaules Sniega diena. Tā ir Starptautiskās federācijas ikgadējs sniega festivāls bērniem un viņu ģimenēm, kas vienlaicīgi notiek dažādās vietās pasaulē. Galvenais mērķis ir dot bērniem un viņu vecākiem iespēju iepazīt un arī izmēģināt visdažādākās sporta aktivitātes sniegā. Gan bērniem, gan arī pieaugušajiem ir liels prieks un sajūsma, ka var izbaudīt ziemas priekus.

Šogad 7. februārī mūsu izglītības iestādes bērni un pedagogi atzīmēja Pasaules sniega dienu „Ziemas prieki”, kuru aktīvi varējām baudīt kopā ar jautro un labsirdīgo suni Maksu (skolotāju Sarmīti Ozoliņu) un viņa saimnieku Grinču (sporta skolotāju Aelītu Lazdiņu). Lai baudītu ziemas priekus, suns Maksis kopā ar Grinču uzaicināja gan bērnus, gan pieaugušos izkustēties mūzikas ritmos. Visu pasākumu par mūziku rūpējās Agris Ketlers. Pēc jautrās iesildīšanās Grinčs un suns Maksis uzaicināja visus doties veikt sportiskas aktivitātes sniegā. Bija piecas sportiskās stacijas.

Stacija „Uzmanīgie braucēji” – no brauciens no kalniņa ar ragaviņām.

Stacijā „Trāpīgā roka” sniegā izveidotā aplī katram no attāluma jāmet bumbiņa mērķī.

Stacijā „Bobslejs” uz parastas nūjas sēžas divi bērni un soļo pa sniegā iemīcītu labirintu, pa ceļam veicot uzdevumus.

Stacijā „Hokejs” spēlēja hokeju, kur katram bērnam ir sava hokeja nūja un ripa, kura jāņem vārtos.

Stacijā „Superlāpstas” sniegā iz-

šas krāsas traukā.

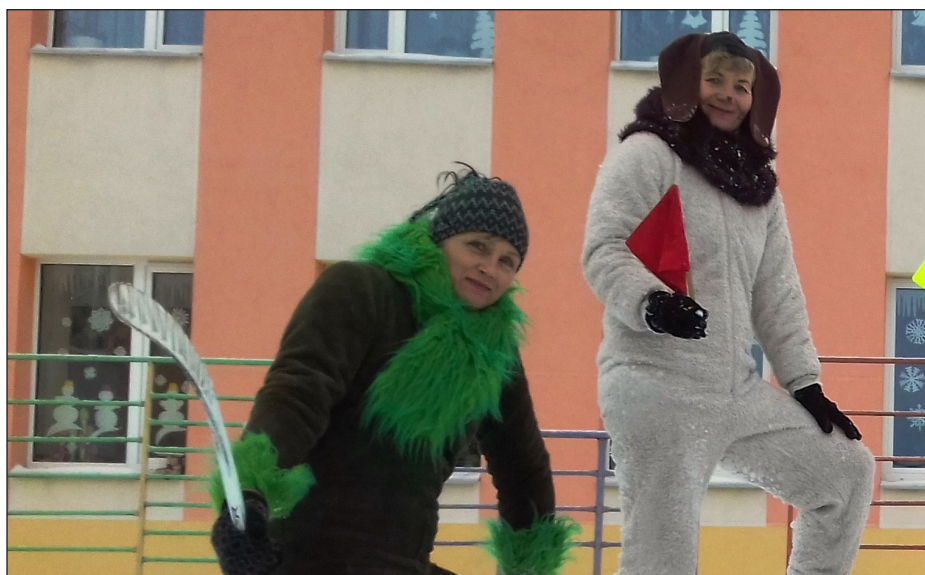
Paši mazākie bērni vizinājās ar ragaviņām, ripināja čaukstošās bumbas un ar plastmasas lāpstiņām lasīja čiekurus. Darbojoties stacijās, bērņus uzjautrināja suns Maksis un Grinčs. Viņi mazajiem sportotājiem lika vēl aktīvāk darboties un enerģiskāk kustēties. Sportisko aktivitāšu noslēgumā Grinčs un suns Maksis bērņiem pasniedza medaļas, enerģijai saldumiņu un siltās zeķes, kuras mums dāvināja Harijs Norbarts no Somijas.

Šāds aktīva dzīvesveida pasākums ar īstenu prieku devu izraisa interesi par sportošanu ziemā. Diena bija jauka, un bērņi actiņās mirdzēja prieks un gandarījuma sajūta.

VPII „Taurenītis” skolotāja
Sarmīte Ozoliņa

bērtās krāsainās bumbiņas ir jāuzlasa ar lāpstiņām, kas izveidotas no plastmasas pudelēm, un jāieber tādās pa-

Aizrautīga darbošanās mācību kursā „Skolnieks. Pētnieks. Pilsētnieks”

31. janvārī Madlienas vidusskolas 5. klases skolēni triju stundu garumā kopā ar arhitektēm veidoja katrs savu māju, samērojot paša mazo kopiju – avatāru (uz putukartona uzlīmēta skolēna fotogrāfija visā augumā un izgriezta pa kontūru) ar mājokļa mērogu.

Vispirms visi kopā noskatījās divas filmiņas par daudzfunkcionālu dzīvi astoņos kvadrātmetros Parīzē – „Miniaturas dzīvoklis” un par nelielu, taču vairākstāvu ģimenes māju Londonā – „Varavīksnes nams”. Tad skolēniem tika dots uzdevums izfantazēt sev māju, kurā vislabprātāk uzturētos pats un aicinātu ciemos draugus. Noteikums – obligāti jābūt vietām, kur gulēt, mācīties, glabāt mantas un nodoties savām interesēm. Skolēni skicēja, modelēja un maketēja. Nodarbības beigās katrs iepazīstināja ar sava mājokļa ideju, pamatojot plānojuma atbilstību sevī pašā vēlmēm.

Paldies arhitektēm – Norai Saulespurēnai, Ilvai Cīrulei, Elīzai Anetei Kaužēnai, Martai Kulitānei, kā arī Indrai Ķempei par veiksmīgo sadarbību.

Skolēnu domas par pasākumu:

Nikola Markovska: „Nodarbībā mums bija iespēja gatavot savu māju no dažādiem materiāliem. Man ļoti patika izveidotā māja. Klasesbiedriem arī sanāca ļoti skaistas mājas. Arhitektes pastāstīja dažādus „knifiņus”, kā padarīt jaukāku un ērtāku istabas interjeru. Esmu ļoti priecīga, ka man un klasesbiedriem bija šī unikālā iespēja gūt zināšanas un prasmes interjera vei-

došanā. Ceru, ka arī turpmāk varēs satikties ar tik zinošiem un interesantiem cilvēkiem.”

Patriks Nikolajs Ozoliņš: „Man ļoti patika strādāt ar arhitektēm, jo viņas mūs uzklauzīja un palīdzēja. Es uzzināju, ka cilvēki var dzīvot pat ļoti mazos, bet jaukos un interesantos dzīvokļos. No arhitektēm mācījos daudzas praktiskas lietas. Vienmēr esmu gribējis būt celtnieks vai arhitekts, tāpēc šī stunda vēl vairāk mani iedrošināja sekot saviem sapņiem.”

Agnese Lazdiņa: „Man ļoti patika šī nodarbība kopā ar meitenēm – arhi-

tektēm. Interesantas bija filmiņas par mini istabu un lielo māju ar slepenām durvīm. Savu iedomu māju veidoju, iedvesmojoties no Eifeļa torņa Parīzē. Manai mājai ir divi stāvi: pirmajā – guļamistaba, bet otrajā – slepenā istaba. Nodarbības noslēgumā prezentējām savus darbus. Man ļoti patika pārējo klasesbiedru mājas! Par piemiņu saņēmām mazas piespraudītes ar SPP (Skolnieks. Pētnieks. Pilsētnieks).”

Evelīna Tīrzmaliete: „Man patika skicēt un veidot savu māju. Iemācījos uzzīmēt spirālveida kāpnes, uzzināju, kā, izmantojot kociņus, var izveidot māju. Ļoti interesanti bija skatīties beigu rezultātu gan savai mājai, gan arī klasesbiedru. Bija liels pārsteigums, kad arhitektes mums izdalīja mazus cilvēciņus, un tie bijām mēs. No fotogrāfijām bijām pārtapuši par mazajiem cilvēciņiem, kuriem veidojām sapņu māju. Arhitektes bija ļoti jaukas, daudz mums palīdzēja, iedvesmoja. Nodarbības beigās kopā ar jaukajām skolotājām uzspēlējām kendamu. Paldies arhitektēm par materiāliem, kurus izmantojām savu māju veidošanā! Paldies arī par piespraudītēm! Es labprāt gribētu vēl kādu nodarbību.”

5. klases audzinātāja
Ligita Ridūze

Azartiskie „kažociņi”

Šis ziemas mēneši, īpaši februāris, Kārļa Kažociņa Madlienas Mūzikas un mākslas skolā ienesuši sacensības garu un azartu! Ir sekmīgi startēts vairākos konkursos mūzikā, vēl daži priekšā, jātur cieši īkšķi, un jāvēl mūsu audzēkņiem veiksmē! Cēsīs notika Valsts konkursa mūzikā II kārtā sitaminstrumentu un pūšamo instrumentu klasēs. Skolu pārstāvēja audzēkņi – māsa Alise Pētersone klarnetes klasē un Nellija Reveliņa sitamo instrumentu klasē, brālis un māsa Ločmeļi – Daniēls saksofona, bet Elizabete flautas klasē. Elizabete Ločmele ieguva 3. vietu savā vecuma grupā. Savukārt tepat kaimiņos – Lielvārdē – 6. februārī norisinājās III Vidzemes novada mūzikas skolu audzēkņu konkurss mācību priekšmetā „Vispārējās klavieres”. Konkurssam savu audzēkni Terēzu Elzu Roni sagatavoja klavieru skolotāja Valda Garūta. Esam lepnī, ka 4. klases audzēkne Terēza Elza ieguva 1. vietu! Un februāris skaisti noslēdzies Daugavpilī, kur norisinājās 3. Starptautiskais pūšaminstrumentu spēles jauno izpildītāju konkurss „Naujene WIND 2019”. Konkurssā piedalījās vairāk nekā divsimt dalībnieku no 5 dalībvalstīm (Latvijas, Lietuvas, Igaunijas, Polijas un Baltkrievijas), kas pārstāvēja 51 mūzikas izglītības iestādi. Konkursa dalībniekus vērtēja starptautiska žūrija. Savā vecuma grupā Elizabete Ločmele flautas spēlē ieguva augsto 2. vietu, bet viņas brālis Daniēls saksofona spēlē – 3. vietu! Esam lepnī par audzēkņiem un priecājamies kopā ar abu skolotājiem – levu

Lejnīci un Andi Bičevski. Un, protams, arī audzēkņu vecākiem, kuru atbalsts un pacietība ir palīdzējusi bērniem sasniegt šādus rezultātus!

Skolā mēs parasti svinam Mīlestības nedēļu. Šogad skolu bija apciemojis Miļumpastnieks, kam no somas izbiruši sirsnīgi sveiciens. Asprātīgos un kolorītos zīmējumus darinājuši Mākslas nodaļas audzēkņi datorgrafikas stundās skolotājas Māras Atslēdzināšanas vadībā. Tie rotāja skolas ziņojuma dēli pāris nedēļas. Liels bija audzēkņu pārsteigums, ieraugot savu darbiņu kā pastkartī, un lepnums, protams, par paveikto! Skolotāja Inta Putniņa-Cīrule apgalvoja, ka sen nebija redzējusi audzēkņos tādu aizrautību, pētot Mīlestības nedēļai veltīto noformējumu un

meklējot tajā „savu pastkartī”.

Vēl visi skolas audzēkņi tika aicināti piedalīties elektroniskajā foto konkursā, iesūtot katrs vienu ziemas fotogrāfiju un pāris teikumu aprakstu, kādēļ mīl zimu. Audzēkņi nobijās, ka esot jāraksta, fotogrāfijas bez teksta būtu gatavi iesūtīt gandrīz visi! Lai nu kā, 11 audzēkņi nenobijās un piedalījās! Paldies arī vecākiem, kas atbalstīja bērnus un iesūtīja foto no saviem e-pastiem vai sociālā tīkla facebook.com profiliem. Tika saņemtas skaistas ziemas fotogrāfijas, tās izdrukātas un izliktas skolā vērtēšanai. Un te nu pamodās Lielais Azarts! Balsot varēja visi, kas nebija slinki, nekādu ierobežojumu, tikai godaprāts! Lai gan jaunieši tika lūgti būt godīgi un balsot vienu reizi, protams, ka sacensību mīlošie bija gatavi gan izmainīt rokrakstu, aizpildot balsošanas lapiņas, gan saāģītēt visus savus klasesbiedrus balsot vienādi! Pateicību par piedalīšanos ir pelnījuši visi fotogrāfiju autori, dalībnieki ir aicināti ierasties 28. martā Jāņa Lūsēna 60 gadu jubilejai veltītajā koncertā skolas zālē, kad tiks paziņoti skatītāju un žūrijas balsojuma rezultāti.

Kamēr vēl sniegs nav nozudis, mēs piedalāmieš konkursos. Jo tikai tā cīņa skaitās, kurā uzveicam paši savas bailes, nedrošību un neticību sev. Un patiesībā jau mēs visi varam! Turiet īkšķus!

Santa Siliņa, kultūras metodiķe

Eiropas vērtības – tās ir mūsu ērtības

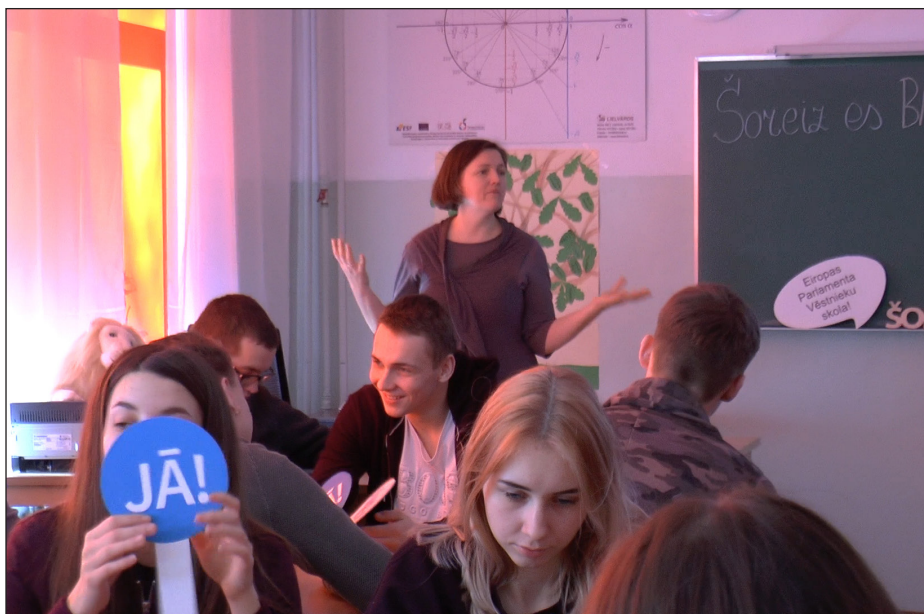
Jau no septembra mēneša Madlienas vidusskola aktīvi piedalās EPVS (Eiropas Parlamenta Vēstnieku skolas) programmā. Tā ir Eiropas Savienības mēroga programma, kuru īsteno Eiropas Parlamenta birojs Latvijā (EPBL) sadarbībā ar skolu pedagogiem. Programmas mērķis ir pilnveidot jauniešu izpratni par ES, integrējot to formālajā un neformālajā mācību procesā, stiprināt apziņu par sevi kā nozīmīgu Eiropas sabiedrības daļu, kā arī motivēt īstenot pilsonisko līdzdalību.

Madlienas vidusskolas jaunieši programmas ietvaros ir veidojuši infografikas par Latvijas vietu Eiropā, runājuši par jauniešu brīvprātīgā darba, par mobilitātes iespējām visā Eiropā. EP Vēstnieku skolas aktīvistes, 11. klases skolnieces Laura Krupskaja, Annija Augšpule un Tinca Mūrniece, gatavoja un vadīja nodarbības par Eiropas Savienību mazāko klašu skolēniem. Tā ir laba iespēja izkopt uzstāšanās prasmes, uzņemties atbildību, kā arī iepazīst pedagoga ikdienas darbu.

21. februārī Madlienas vidusskolā notika atklātā stunda par tēmu „Eiropas Savienības vērtības”. Tajā piedalījās 10.–12. klašu skolēni, Jolanta Bogustova – EPVS Latvijā vadītāja, Nora Romanova no EPBL, kā arī Mareks Liepa – atbildīgais par Madlienas pagasta informatīvo izdevumu „Mana Madliena”. Atklāto stundu vadīja skolas direktors Edgars Viņķis, aicinot skolēnus apzināt un formulēt vērtības, kuras būtiskas kopā dzīvošanai vienotā Eiropas telpā. Nodarbībā diskutēja par tādām vērtībām kā demokrātija, brīvība, solidaritāte, vienlīdzība, cilvēktiesību ievērošana, likuma vara/ tiesiskums, iecietība un cilvēka cieņas respektēšana. Par trīs svarīgākajām vērtībām skolēni atzina brīvību, iecietību un tiesiskumu. Bet kādas ir jūsu top 3 vērtības?

Ar skolēniem runāja arī J. Bogustova, diskutējot ne tikai par skolēniem būtiskākajām vērtībām, bet arī aicinot īstenot pilsonisko līdzdalību Eiropas Parlamenta vēlēšanās 2019. gada 25. maijā.

Paldies visiem, kuri palīdzēja atklātās stundas organizēšanā un sekmīgā norisē. Paldies arī Kristīnei Kristjansonei par īpašajiem EP Vēstnieku skolas cepumiņiem.

Pašdarbnieku vakars „Es gribētu būt”

Svētki amatiermākslas kolektīviem ikdienas kalendārā nav iezīmēti, bet daudzviet šo dienu svin gada nogalē vai jaunā gada sākuma posmā, uzsākot jauno sezonu. Arī mēs neesam izņēmums. 23. februāra vakarā uz ikgadējo pašdarbnieku vakaru kultūras namā mīļi tika gaidīt visi pašdarbības kolektīvu dalībnieki un to vadītāji.

Radoša, pašapzinīga, toleranta un kultūratbildīga sabiedrība – lūk, šie Latvijas Nacionālā kultūras centra misijā ierakstītie vārdi precīzi raksturo rezultātu tam darbam, ko ikdienā veic amatiermākslas kolektīvi.

Patiess prieks bija šajā svētku reizē pie mums viesos uzņemt smaidīgu, pozitīvu, radošu personu, aktieri – Kristapu Rasimu. Par sevi īsumā runājot, Kristaps teic, ka atsaucas arī uz vārdu „Jezups”, dziedot publiskās vietās un pelna maizi ar muti, bieži identificējoties ar iedomu tēliem, tostarp populāriem latviešu un ārzemju māksliniekiem un dzīvē sastaptiem tipāžiem – tās ir atsauces uz lomu seriālā „UgunsGrēks” (tur viņš ir Jezups) un uzvaru šovā „Izklausies redzēts”. Kristaps arī atzīst, ka vēl neesot sapratis, vai aktieris, mūziķis, pasākuma vadītājs, vīrs, tēvs, latvietis un latgalietis „ir diagnoze, profesija, pārliecība vai arī vienkārši cilvēka būtība”. Pašdarbnieki tika pozitīvi uzlādēti, izklaidēti, iedvesmoti, un dažus no humorīgākajiem, spīgtākajiem Kristapa citātiem viņi jau pārmentojuši.

Šajā pašdarbnieku vakarā, kā katru gadu, tika godināti kolektīvu vadītāji, uzņemti jaunie pašdarbnieki, kopī-

gi dziedāta Madlienas kultūras nama himna. Neizpalika arī ikgadējie priekšnesumi, ko katrs kolektīvs bija sagatavojis. Šī gada priekšnesumu tēma bija saistīta ar profesijām – „Es gribētu būt”. Tad nu katrs kolektīvs izpaudās!

Paldies visiem pašdarbniekiem un kolektīvu vadītājiem par to, ka jūs esat, ka veltāt savu laiku, lai darbotos kādā no kultūras nama amatiermākslas kolektīviem, ka gribat un spējat šo rūpēm pilno ikdienu padarīt krāsaināku un jautrāku. Mēs, kultūras nama darbinieki, priecājamies par ikvienu pašdarbnieku, kuram ir vēlme darboties un būt mūsu pulciņā.

Atcerēsimies, ka kultūra nav greznība, kultūra ir ikdienas nepieciešamība! Uz tikšanos nākamajos kultūras nama organizētajos pasākumos!

Cieņā,

Madlienas kultūras nama vadītāja
Elīna Ratmeistere

12. klases Žetonu vakars

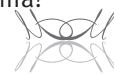
22. februāra pēcpusdienā svinīgā gaisotnē Madlienas vidusskolas aktu zālē norisinājās divpadsmitās klases Žetonu vakars „Dzīve kā kino”. Pasākumam bija divas daļas, pirmajā – oficiālajā – skolēni teica sirsnīgus vārdus vecākiem un skolai par tās nozīmi viņu dzīvē, dziedāja uzmušinošu dziesmu. Pēc tam tika dots vārds direktoram Edgaram Viņķim, kurš mudināja skolēnus nepadoties un saprast, ka tikai paši ir savas dzīves režisori. Tika svinīgi saņemti žetona gredzeni, kas simbolizē piederību savai skolai. Šis mirklis tika iemūžināts kopīgā foto gan ar skolotājiem, gan ar vecākiem, un divpadsmitie devās sagatavoties otrajai – netradicionālajai – daļai.

Tā kā pasākuma tēma bija „Dzīve kā kino”, tad skolēni vēlējās atklāt, kā viņiem ir klājies visus šos vidusskolas gadus. Otrās daļas pirmais priekšnesums bija „Dejo”, ar kuru absolventi 10. klasē uzvarēja skolas popielā, tas lika publikai pārslēgties no oficiālās un lietiskās pasākuma daļas un ļauties smieklu pilnam vakara turpinājumam. Pēc tam sekoja skolēnu iesvētību video, kur varēja redzēt, kā viņi pavadīja nedēļu, kuras laikā tika uzņemti vidusskolēnu pulkā. Tad sekoja „vakara nagla” jeb puišu priekšnesums, kurā viņi tēloja apkopējas, jo 12. klases Henrijs reiz aizmīga skolā un klases audzinātājai vajadzēja viņu „glābt”. Šo notikumu nevarēja atstāt nepamanītu, tāpēc divpadsmitie to attēloja ar īpašu humoru. Kā nākamais bija video, kurā

aktīvie jaunieši centās iejusties skolotāju lomās, atainojot dažādas humoristiskas dzīves situācijas. Iespējams, no viņiem sanāktu lieliski pedagogi. Tā kā Madlienas vidusskolas krievu valodas skolotāja ir īpaši atraktīva, tad jaunieši nekautrējās viņai par godu sarīkot priekšnesumu popielas veidā, kur galvenajā lomā bija visiem zināmā Vera Serdjučka. Skolēni bija sagatavojuši īpašu video, kurā tika atspoguļota viņu ikdiena no pašu personīgajiem krājumiem, kurā varēja redzēt daudz jautrības, mazliet nedarbu, bet galvenais mīlestību citam pret citu. Iesvētības absolventiem bija īpašs notikums, kuru nespēja aizmirst arī Žetonu vakarā, tāpēc viņi dziedāja iesvētību

himnu, kuras vārdi vēstīja par uzticību skolai un žēlumu, ka tā pavisam drīz jau jāpamet. Pēc dziesmas skolēni mīļi apsveica savu brīnišķīgo audzinātāju Anitu Jākobsoni, kura par viņiem rūpējas kā par saviem bērniem un ir kā otra mamma.

Atraktīvas, smieklīgas dejas un vairāki asprātīgi, skolēnu veidoti video materiāli par absolventu ikdienas gaitām vidusskolā ļāva vecākiem, skolēniem un pārējiem viesiem ieskatīties viņu ikdienas dzīvē. Paldies pasākuma vadītājiem, 11. klases skolēniem – Tincei Mūrniecei un Emīlam Smilškalnam! Tiekamies izlaidumā!

12. klase

Pasakas

Burvju pulkstenis

Reiz sensenos laikos dzīvoja nabadzīga ģimene, kurai bija meita un vecs pulkstenis. Kad tas rādīja 12.00 naktī, ar meitenīti notika jocīgas lietas. Vienā naktī viņa pamodās zem virtuves galda un redzēja, ka pulkstenis ir burvis, kas visas lietas pārvērta kā dzīvas. Kādu citu nakti meitenīte dzirdēja troksni virtuvē, kur atradās burvju pulkstenis. Viņa nogāja lejā un redzēja, ka pulkstenis ir nokritis, bet skan radio. Nākamajā naktī noskanēja liels blīkšķis, visa ģimene nogāja lejā un redzēja, ka pulkstenis ir uzbūris drēbes, ēdienu, jaunu māju. Ģimene bija ļoti priecīga. Gandarīti visi devās gulēt, bet pulkstenis pasauca ģimeni lejā. Viņš pastāstīja, kāpēc palīdz. Pulkstenis teica: „Es jums palīdzu, jo jūs esat trūcīgi un jums ir nesaskaņas.” Mamma apsolīja: „Paldies, ka tu tā pūlējies! Mēs arī centīsimies laboties!”

Ģimene dzīvoja ilgi un laimīgi!

Laura Leitāne, 5.a kl.

Pasaka par grāmatu, kura prata runāt

Reiz kādā ciema sirdī atradās mazs, jauks mūra namiņš, kurā bija tūkstošiem grāmatu. Tas bija šī ciema grā-

matu veikals. Kādu dienu atveda jaunās grāmatas, un starp tām bija viena īpaša, kura prata runāt, bet neviens to nezināja.

Bija saulaina diena, veikala telpas pārņēma liels karstuma vilnis. Pēkšņi atvērās durvis un pa tām ienāca maza meitenīte kopā ar tēti. Viņa meklēja kādu aizraujošu grāmatu. Ilgi nedomādama, meitene savās mazajās rokās satvēra tieši šo īpašo grāmatu. Kad viņa tika mājās, grāmatu nolika uz sava rakstāmgalda. Pēkšņi tā ierunājās: „Sveika, kā tevi sauc?” Meitenīte nobijās un atbildēja: „Mani sauc Emīlija.” Viņa gribēja iepazīstināt savu tēti ar īpašo grāmatu, tomēr, tam ienākot Emīlijas istabā, grāmata klusēja. Meitene palika istabā viena, viņa pie sevis nodomāja: „Kāpēc tā nerunā ar manu tēti?” Pēkšņi grāmata atbildēja, it kā būtu dzirdējusi meitenes jautājumu: „Emīlij, es sarunājos tikai ar bērniem, jo esmu bērnu grāmata un ļoti vēlos, lai tu mani izlasi.” Emīlijas klēpī ierušinājās kaķis, kurš ar nepacietību gaidīja, kad Emīlija sāks lasīt grāmatu. Meitene skaļā balsī sacīja: „Labi, atver man pirmo lappusi!” Grāmata atvēra, meitenīte izlasīja visu grāmatu un bija ļoti priecīga, un teica: „Tu biji mana pirmā grāmata, kuru es izlasīju. Cik tu biji interesanta!” Grāmata atbildēja: „Man ir liels prieks, ka es tev patiku, bet nu man jādodas pie citiem bērniem.”

Nākamajā dienā Emīlija grāmatu uzdāvināja bibliotēkai, lai arī citi ciema bērni varētu izlasīt Ābeci.

Nikola Markovska, 5.a kl.

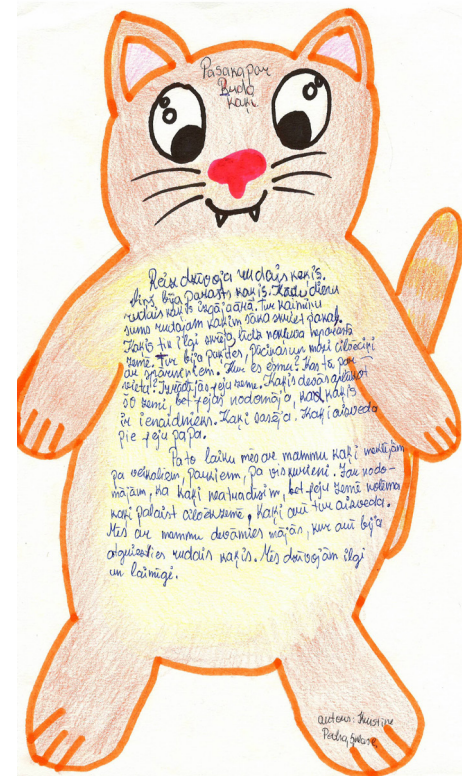
Pasaka par kartupeli, kuram pazuda mamma

Reiz dzīvoja kartupelis, kas meklēja savu mammu. Viņš pagriezās pa labi pretī kaimiņam un jautāja: „Vai tu esi mana mamma?” Kaimiņš atbildēja: „Nē, nē, esmu tava māsa!” Tad kartupelis pagriezās pa kreisi un jautāja: „Vai tu esi mana mamma?” Kaimiņš atbildēja: „Nē, nē, esmu tavs brālis!” Tā mūsu kartupelis palika neziņā.

Kādu dienu pagrabā ienāca saimnieks. Viņš atstāja durvis vaļā. Tumsu pāršķēla zeltaini un silti saules stari. Bija pienācis pavasaris. Saimnieks sagrāba kastī un iznesa ārā pasauļoties.

Kartupelis juta, ka ar viņu notiek kaut kas dīvains, aug mati. Viņš paskatījās sev apkārt un redzēja, ka brālim ar māsu arī bija sulīgi, sārti mati. Brālis teica, ka tie ir asni. Pamazām asni kļuva tumšāki. Pēc nedēļas kartupeļus iestādīja zemē, kas tumša un sasīlusi apņēma kartupeļu bērnus. Pēc brīža kartupelis jautāja zemei: „Vai tu esi mana mamma?” Zeme atbildēja: „Jā, esmu gan!” Tā viņi dzīvoja laimīgi!

Dārta Traine, 5.a kl.

Pasaka par lapsu, kura mācēja runāt

Reiz dzīvoja lapsa, kas bija mīlīga, skaista un mācēja runāt. Viņa kādu dienu gāja pa mežu un redzēja krūmos Lieldienu olas. Lapsa tās paņēma un ielika savā grozā, ko turēja rokās. Viņa ložņāja pa krūmiem, lai atrastu vēl kādas olas. Lapsa meklēja un meklēja, kamēr uzkāpa kaut kam ļoti asam. Viņa paskatījās uz leju un redzēja mazu ezīti, kurš bija iedūries kājās. Lapsa ezīti nopurināja, un tas nokrita. Ezītis paskatījās uz grozu un prasīja: „Kas tev tur iekšā ir?” Lapsa parādīja un teica:

„Es atradu krūmos olas un ieliku savā grozā.” Ezītis bija dusmīgs un pateica, ka tuvojas Lieldienas. Zaķis noslēpa olas, lai bērniem ir, ko meklēt. Tad olas sāka runāt, un viņi sabijās. Lapsa skrēja nolikt olas atpakaļ, un viņa vairāk nekad nezaga Lieldienu olas, jo tās vēl var sākt runāt.

Evelīna Tīrzmaliete, 5.a kl.

Pasaka par meiteni ar suni

Reiz tālā pilsētā dzīvoja kāda meitene Anna, kura nopirka suni, bet tas nebija parasts, jo uz katra sāna bija izveidojies smaidiņš no plankumiem. Anna devās gulēt, bet, līdzko izdzirdēja kādu runājam, izgāja no istabas paskatīties, jo vecāki taču gulēja. Nevienu neredzēja, arī suns bija citā istabā. Nākamajā dienā Anna ar suni devās uz veikalu. Viņa to piesēja pie staba. Veikalā viņa satika draugus un aizmirs par suni. Garām gāja kāda meitene un to paņēma. Viņa sunīti nofotografēja un uz ielām izlika plakātus. Anna, tos ieraudzījusi, uzreiz meitenei piezvanīja un pastāstīja, ka tas ir viņas suns. Anna to atpirka. Kopš tā brīža viņas ir labākās draudzenes. Meitene palika pie Annas pa nakti un atkal dzirdēja kādu runājam. Viņas klusām paskatījās un redzēja, ka suns sarunājas ar Annas papagaiļi. Meitene arī mēģināja, un viņai izdevās.

Marta Gulbe, 5.a kl.

Pasaka par rudo runcis

Reiz dzīvoja rudais runcis. Viņš bija parasts kaķis. Kādu dienu runcis izgāja ārā. Tur kaimiņu suns viņam sāka skriet pakaļ. Kaķis tik ilgi skrēja, līdz nokļuva neparastā zemē. Tur bija puķītes, pūciņas un mazi cilvēciņi ar spārniņiem. „Kur es esmu? Kas tā par vietu?” teica kaķis. Izrādījās – feju zeme. Kaķis devās aplūkot šo zemi, bet fejas nodomāja, ka viņš ir ienaidnieks. Kaķi sasēja un aizveda pie feju papa.

Pa to laiku mēs ar mammu kaķi meklējām pa veikaliem, parkiem, visur. Jau nodomājām, ka neatradīsim, bet feju zemē nolēma kaķi palaist cilvēkzemē. Viņu arī tur aizveda. Mēs ar mammu devāmies mājās, kur arī bija atgriezies rudais kaķis. Mēs dzīvojām ilgi un laimīgi.

Kristīne Povha, 5.a kl.

Pasaka par runājošiem putniem

Reiz sensenos laikos dzīvoja runājoši putni. Tie bija jauki, bet dažreiz ļoti slinki. Kādu dienu uz viena koka nolaidās zilīte, bezdelīga un cielava. Viņas nevarēja atrast ligzdu, jo pašām slinkums taisīt. Tad tās satikās, un zara galā bija skaista, liela un apburoša ligzda. Viņas devās uz ligzdas pusi, bet tā pazuda. Putni nojauta, ka burvis atkal pajokojis, jo tā nebija pirmā reize. Viņas nekad nebija gājušas pie burvja, bet nu tas apnika, un viņas aizlidoja pie burvja sūdzēties. Tas brīnījās: „Viņas runā!” Kad burvis to uzzināja, aizsūtīja uz koku, kur bija ligzdiņas malu malās. Burvis atkal pajokoja, jo visas ligzdiņas pazuda. Viena tur palika, bet zilīte, bezdelīga un cielava sāka strīdēties, kura dabūs ligzdu. Burvim tas apnika, un viņš visām uzbūra ligzdiņu. Burvis paņēma viņas pie sevis. No tā laika nav dzirdēti runājoši putni.

Elīza Tīrzmaliete, 5.a kl.

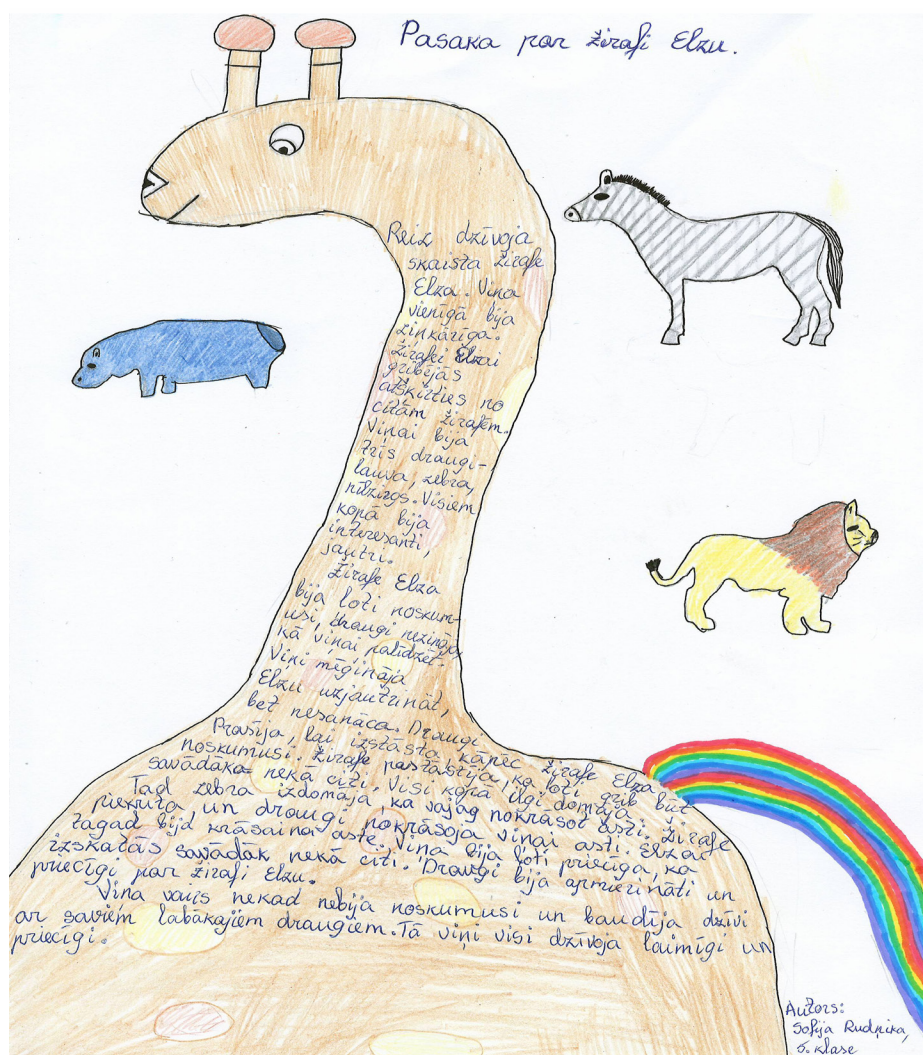
Pasaka par žirafi Elzu

Reiz dzīvoja skaista žirafe Elza. Viņa vienīgā bija ziņkārīga. Žirafei Elzai gribējās atšķirties no citām žirafēm. Viņai bija trīs draugi – lauva, zebra, nīlzirgs. Visiem kopā bija interesanti, jautri.

Žirafe Elza bija ļoti noskumusi, draugi nezināja, kā viņai palīdzēt. Tie mēģināja Elzu uzjautrināt, bet nesanāca. Draugi prasīja, lai izstāsta, kāpēc žirafe Elza noskumusi. Viņa pastāstīja, ka ļoti grib būt savādāka nekā citi. Visi kopā ilgi domāja. Tad zebra izdomāja, ka vajag nokrāsot asti. Žirafe piekrita, un draugi nokrāsoja viņai asti. Elzai tagad bija krāsaina aste. Viņa bija ļoti priecīga, ka izskatās citāda. Draugi bija apmierināti un priecīgi par žirafi Elzu.

Viņa vairs nekad nebija noskumusi un baudīja dzīvi ar saviem labākajiem draugiem. Tā viņi visi dzīvoja laimīgi un priecīgi.

Sofija Rudņika, 5.a kl.

Karjeras attīstības atbalsta pasākumi Madlienas vidusskolā

Lai sniegtu atbalstu jauniešiem nākotnes karjeras izvēlē, Madlienas vidusskola īsteno Eiropas Sociālā fonda (ESF) atbalstīto projektu Nr. 8.3.5.0/16/I/001 „Karjeras atbalsts vispārējās un profesionālās izglītības iestādēs”.

Februāra mēnesis iesākās ar iespēju skolēniem atrast savas „ēnas”. Ēnu diena ir pasaulē atpazīstams un atzīts Junior Achievement karjeras izglītības pasākums 1.–12. klašu skolēniem, kura mērķis ir iepazīstināt skolēnus ar dažādu profesiju un nozaru prasībām, lai palīdzētu izvēlēties profesiju un sagatavoties darba tirgum. Ēnu dienas laikā skolēni apmeklēja kādu darba vietu un 4–6 stundu garumā vēroja interesējošās profesijas pārstāvja darbu ikdienā. Latvijā Ēnu diena ir „JA Latvia” reģistrēta preču zīme. 2019. gada Ēnu diena notika 13. februārī, kurā jaunieši varēja satikties ar saviem potenciālajiem darba devējiem.

Astoņi Madlienas vidusskolas skolēni arī izmantoja piedāvāto iespēju un devās „ēnot”. Jaunieši iepazīnās ar policijas (Verners Čilevičs un Agija Masiule), veterinārārsta (Paula Kļaviņa), maketētāja (Kerija Lūse un Elīza Liepiņa), ergoterapijas (Katrīna Fišere), fizioterapijas (Diāna Pimčonaka) speciālistiem un ministrijas (Kristers Kristjansons) darbu. Lai izdodas sasniegt savus mērķus!

14. februārī pie Madlienas vidusskolas skolēniem bija ieradušies pārstāvji no biedrības „Jauniešu kustībai” Rihards Krūmiņš un Egils Purviņš. Biedrības mērķis ir palīdzēt skolēniem iegūt praktisku pieredzi darba tirgū. Tā dod neformālu izglītību un rod iespēju iegūt pirmo darba pieredzi kādā uzņēmumā vai praktizējot.

Pasniedzēji vadīja nodarbību par savu mērķu sasniegšanu un mudināja, nezaudējot motivāciju, doties uz izvirzīto mērķi. „Ļoti ieinteresēja un motivēja Riharda dzīves stāsts, kā pats pārvarējis grūtības un sasniedzis paša

spēkiem savu mērķi,” tā saka Elīna Vosveniece. „Nodarbība bija ļoti interesanta. Tā lika aizdomāties par to, ko vēlos savā dzīvē sasniegt, par to, ka vajag izvirzīt mērķus, lai tie „iespiežas” mūsu zemapziņā. Diezgan apbrīnojami, kā abi vīrieši spēja „noturēt” uzmanību. Viņi lika saprast, ka mēs paši esam atbildīgi par savu nākotni, nevienam citam tā neinteresē, kā arī tika dota vērtīga informācija par to, kā vajadzētu uzvesties un ko teikt darba intervijās,” apgalvo Māra Kļaviņa.

19. februārī norisinājās meistarklase „Stikla brīnumi”. Pie Madlienas vidusskolas skolēniem bija ieradušies stikla pūtēji no Ventspils. Meistars Andrejs Virbulis publiku atraktīvi iepazīstināja ar stikla pūtēja profesijas amata noslēpumiem. Jautājumiem un atbildēm mijoties, tika uzzināta interesanta informācija par stikla apstrādi un stikla pūtēja profesiju, pareizo atbildi autoriem tika balviņas. Daži drosmīgie varēja izmēģināt savus spēkus stikla burbuļu pūšanā.

Tikšanās laikā skolēni uzzināja, ka Latvijā nemaz nav tādas stikla pūtēju skolas. Lai iegūtu atbilstošas zināšanas un prasmes, Andrejs Virbulis trīs gadus mācījies Krievijā, bet atzīst, ka stikla pūšana ir profesija, kura jāamcās visu mūžu. Galvenais ir pacietība, un Latvijā ir tikai trīs vietas, kur nodar-

Karjeras attīstības atbalsta pasākumi Madlienas vidusskolā

bojas ar stikla izstrādājumu radīšanu – Ventspilī, Jūrmalā un Līvānos. Meistars ļoti lepojas ar savu mācekli Artūru Rožinski, kas trīs gadu laikā jau ir kļuvis par īstu stikla pūtēju. Par Artūra meistarību skolēni varēja pārliecināties klātienē, jo 10 minūšu laikā visu acu priekšā tapa mākslas darbs – miļš sunītis, kas tika uzdāvināts skolas karjeras konsultantei Ilzei Smilškalnei.

28. februārī skolā viesojās basketbolists Kristaps Dārgais, lai skolēniem pastāstītu par karjeru sportā. Viņš jau otro sezonu ir Basketbola kluba „Ogre” spēlētājs, kā arī viens no vadošajiem „dankeriem” pasaulē.

Kristaps ir no Jumpravas. Vienu brīdi spēlēja futbolu, brauca uz sacensībām, bija pat vietējais treneris, spēlēja arī florbolu, tomēr vienmēr viņu ir aizrāvis basketbols. Iespējams, viens no elkiem bija Maikls Džordans, kad viņš pēdējos gadus spēlēja NBA. Kristapam toreiz bija 6–7 gadi, skatījās spēles televizorā, un tas iepatīkās.

Līdzās sportam Kristaps strādā arī ceļu būves nozarē – Rīgas Tehniskajā universitātē (RTU) ir apguvis ceļu būves inženiera specialitāti, pabeidzis RTU, jo sapratis, ka basketbola karjera reiz beigsies, tāpēc ir veicis priekšdarbus, lai pēc tam nejustos kā izmests no lai-

vas.

Sarunā ar Kristapu tika noskaidrotas profesionāla basketbolista īpašības. Sportistam jābūt mērķtiecīgam, ar augstu pašmotivāciju, paškritiskam (jāmāk sevi analizēt, nevis vainu meklēt citos un ārējos faktorus). Basketbolists stāstīja, kā var sevi pilnveidot un attīstīt. Tikšanās otrajā daļā skolēni spēlēja basketbolu kopā ar Kristapu. Tas zēniem ļoti patika. Secinājums – spēle nav nemaz tik vienkārša. Protais, neiztika arī bez paraugdemonstrējumiem, kuros Kristaps rādīja savus slavenos „dankus”.

Ilze Smilškalne

Veiksme skatuves runas konkursā

28. februārī Ogres Mūzikas skolā norisinājās Ogres, Ķeguma un Lielvārdes novadu skolēnu skatuves runas konkurss 2019. Mūsu skolu šajā konkursā jau otro gadu pēc kārtas pārstāvēja 2.a klases skolniece Patrīcija Anna Rone. Tāpat lieliski uzstājās arī 4.a klases skolnieks Renārs Rainers Biezbārdis, norunājot gan dzeju I kārtā, gan prozu II kārtā. Abi skolēni ieguva I pakāpes diplomus un par galveno ieguvumu uzskata pieredzi, kas tiek gūta šādos konkursos. Skolēni apgalvo – ja to dara regulāri, meistarība aug gadu no gada. Lielu pateicību pelnījušas skolotājas Signe Kušnīre un Dana Balode par skolēnu sagatavošanu, kā arī paldies skolēnu vecākiem, kuri palīdz un atbalsta.

Raimonda Mūrnieka karikatūra

Madlienas vidusskolas pasākumi

4.–8. marts – Valodu nedēļa

8. marts – Popiela 5.–12. klašu skolēniem (plkst.17.00).
Diskotēka (no plkst.19.00)

11.–15. marts – Pavasara brīvdienas
1.–11. klašu skolēniem

18.–22. marts – Pavasara brīvdienas
12. klases skolēniem

25.–29. marts – Izstāde „Pieminot deportācijas
70 gadadienu!”

24. MARTĀ
AICINĀM APMEKLĒT

KOMUNISTISKĀ GENOCĪDA UPURU PIEMIŅAS DIENAI

VELTĪTUS PASĀKUMUS:
12:30 ZIEDU NOLIKŠANA KAPU KALNIŅĀ PIE PIEMINEKĻA
13:00 - 14:00 MADLIENAS BIBLIOTĒKAS PASĀKUMU ZĀLĒ
MUZICĒS JURIS PAVLOVS

1949-2019

Madlienas balsis

9. martā plkst. 17.00
Madlienas kultūras namā
ikgadējais koru sadraudzības pasākums
„Madlienas balsis”
Ieeja – bezmaksas

KLASES SALIDOJUMS

14. martā plkst. 19.00 Madlienas kinoteātrī
filma „Klases salidojums”
Ieeja – 3,00 EUR

1906

KINOTEĀTROS NO 15. MARTA

11. aprīlī plkst. 19.00 Madlienas kinoteātrī
filma „1906”
Ieeja - 3,00 EUR

23. martā plkst. 19.00
Madlienas kultūras namā
SADANCIS „Mēs tikāties martā”
Ieeja - bezmaksas

Līdzjūtības

*Lai tēva padoms paliek dziļi sirdī
Par avotu, kur mūžam spēku smelt.*

**Izsakām līdzjūtību Normundam Jaunzaram,
no tēva uz mūžu atvadoties.**

SIA „Madliena 2”

*Mēs klusi paliekam šai krastā,
Vēji šalkos un mierinās mūs,
Bet Tava vieta, kas bija šai dzīvē,
Vienmēr mūsu atmiņās būs.*

**Skumju brīdī esam kopā ar tevi, Normund,
tēvu mūžībā pavadot.**

Darbabiedri

Madlienas pagasta pārvaldes informatīvais izdevums. Tirāža 300 eks. Iespiesta SIA “Tipogrāfija Ogrē”.

Materiāli nākamajam numuram iesniedzami līdz katra mēneša 27. datumam.

Atbildīgais par izdevumu-Mareks Liepa, tekstu korektore-Zinta Saulīte. e-pasts: manamadliena@inbox.lv

Informatīvais izdevums pieejams internetā: <http://www.slide.lv/mana-madliena>

Adrese: Madlienas pagasta pārvalde. Tālruni: 65039085, 65039185.

Par publicētajiem materiāliem atbild raksta autors.

